

61

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu

Vodní 1629/21, 370 06 České Budějovice

tel: +420 950 179 511, fax: +420 950 179 505, e-mail: budejovice@suip.cz, DS: n7wefgn

	OBLASTNÍ INSPEKTORÁT PRÁCE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
	Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne <u>15.8.2022</u> a je vykonatelné. Č. Budějovice dne <u>30.8.2022</u>

Č.j. 32652/5.30/19-27
Sp.zn. S5-2019-394

9.8.2022

USNESENÍ

Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, 370 06 České Budějovice, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 60 odst. 1 a podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. k) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších rozhodl podle § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky tak, že řízení vedené s

obviněným Lantaron s.r.o., Ve žlíbku 2196 193 00 Praha Horní Počernice, 193 00 Praha 9, IČO: 24298255, právně zastoupený Mgr. Jaroslav Kazbunda, advokát, se sídlem Klostermannova 128, Štěkeň (dále jen „obviněný“)

ve věci podezření

I. ze spáchání správního deliktu nedodržení povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. f) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o inspekci práce“) ve vícečinném souběhu nestejnorodém

a) když se ke dni 11. 10. 2018 vzájemně písemně neinformoval se zaměstnavatelem Europasta SF s.r.o. (dále jen „Europasta“), na jehož pracovišti v Boršově nad Vltavou jeho zaměstnanec [redacted] nar. [redacted] konal pracovní úkol spočívající v nakládce mouky do cisternového návěsu, o rizicích a přijatých opatřeních k ochraně před jejich působením, která se týkají výkonu práce a pracoviště, a to konkrétně rizicích, která vznikají při nakládce volně sypané mouky do cisternového návěsu. Tímto jednáním obviněný porušil kogentní ustanovení § 101 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“);

b) v rozporu s kogentním ustanovením § 103 odst. 1 písm. a) zákoníku práce připustil, aby jeho zaměstnanec [redacted] nar. [redacted] vykonával práce, jejichž náročnost neodpovídala jeho zdravotní způsobilosti, když u něj ke dni 10. 11. 2018 nezajistil ověření zdravotní způsobilosti pro druh práce řízení nákladního vozidla a cisternového návěsu s přípustnou hmotností vyšší než 7,5 t, jelikož jeho zdravotní posudek ze dne 13. 6. 2018 neobsahoval údaj o tom, zda a v jakém roce bylo provedeno psychologické vyšetření ve smyslu vyhlášky č. 277/2004 Sb., stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním

pásem (vyhláška o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 277/2004 Sb.“);

II. ze spáchání správního deliktu porušení povinností týkajících se organizace práce a pracovních postupů dle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce ve vícečinném souběhu nestejnorodém, když

a) dne 10. 11. 2018 jeho zaměstnanec [redacted] nar. [redacted] prováděl nakládku volně sypané mouky na obslužné lávce cisternového návěsu typu NS3, reg. zn. 7C8 75-63 ve výšce cca 3,6 metru, aniž by byl zajištěn proti pádu z výšky. Tímto jednáním obviněný porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 309/2006 Sb.“) provedeného ustanovením § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 362/2005 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NV 362/2005 Sb.“);

b) ke dni 10. 11. 2018 neorganizoval práci a nestanovil pracovní postupy týkající se nakládky volně sypané mouky do cisternového návěsu typu NS3. Tímto jednáním obviněný porušil ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb.;

III. ze spáchání správního deliktu neplnění povinnosti při zajištění řádného stavu používaných výrobních a pracovních prostředků dle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, když ke dni 10. 11. 2018 nevybavil zařízení cisternového návěsu zn. ZVVZ, typ NS3, obchodní označení NSA 62 a cisternového návěsu zn. SPITZER provozní dokumentací. Tímto jednáním obviněný porušil § 4 odst. 2 zákona č. 309/2006 Sb. provedeného § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NV 378/2001 Sb.“);

zastavuje,

neboť odpovědnost za přestupky zanikla.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 30. 10. 2018 byla dle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) předložením průkazu u obviněného zahájena kontrola inspektory oblastního inspektorátu práce, s předmětem kontroly: dodržování povinností vymezených v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce, se zaměřením zejména na: dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a dále na dodržování pracovněprávních předpisů dle ustanovení § 3 zákona o inspekci práce v souvislosti se vznikem pracovního úrazu [redacted] nar. [redacted]. Z této kontroly byl dne 13. 12. 2018 v souladu s ustanovením § 12 kontrolního řádu vyhotoven protokol, čj. 36658/5.41/18-11, který byl obviněnému prostřednictvím datové schránky doručen dne 18. 12. 2018. Obviněný byl poučen, že může do 15ti dnů ode dne doručení protokolu podat proti kontrolním zjištěním opravný prostředek. Obviněný tak neučinil a marným uplynutím lhůty byl protokol řádně vypořádán a kontrola ve smyslu ustanovení § 18 písm. a) kontrolního řádu uzavřena.

Po prostudování kontrolního spisu měl správní orgán skutkový stav v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zároveň byly kumulativně naplněny další podmínky stanovené v ustanovení § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky, a proto vydal rozhodnutí formou příkazu, kterým rozhodl, že je obviněný vinen ze spáchání tří sbíhajících se správních deliktů na úseku bezpečnosti práce, kterých se měl dopustit jednáním blíže popsáním ve výrokové části daného rozhodnutí. Za

spáchání správních deliktů správní orgán obviněnému uložil úhrnný správní trest pokuty ve výši 90.000 Kč. Příkaz, čj. 32652/5.30/19-4 ze dne 1. 10. 2019 byl samotnému obviněnému prostřednictvím datové schránky doručen dne 3. 10. 2019. Dne 10. 10. 2019 obviněný podal banketní odpor. Správní orgán odpor vyhodnotil tak, že byl podán řádně, včas a osobou způsobilou a měl tedy za následek dle § 150 odst. 3 správního řádu zrušení příkazu a pokračování přestupkového řízení. Dne 16. 10. 2019 správní orgán obviněného vyznamenal o pokračování přestupkového řízení a zároveň dle § 80 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve věci nařídil ústní jednání, k němuž v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ustanovením § 59 správního řádu předvolal obviněného. Správní orgán dále obviněného poučil o jeho právech a povinnostech v průběhu přestupkového řízení; vyznamenal o pokračování přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání, čj. 32652/5.30/19-7.

Dne 11. 11. 2019 obviněný správní orgán vyznamenal o svém právním zastoupení (doloženo plnou mocí) a požádal o odročení jednání. Správní orgán jeho žádosti vyhověl a jednání ve věci odročil; přípis, čj. 32652/5.30/19-10.

Dne 4. 12. 2019 se v sídle správního orgánu, za přítomnosti obviněného, konalo ústní jednání ve věci. Za obviněného se k jednání dostavil Mgr. Jaroslav Kazbunda, advokát a na žádost obviněného byl u úkonu přítomen Petr Brůžek, nar. 2. 12. 1975, vedoucí autodopravy. Úvodem jednání správní orgán obviněného ohledně jeho práv a povinností odkázal na dříve provedené poučení, které mu zrekapituloval a dotázal se jej, zda porozumění porozuměl či nežadá-li dalšího vysvětlení. Obviněný uvedl, že poučení porozuměl a dalšího doplnění nežadá. Správní orgán obviněnému zrekapituloval předmět řízení a následně v souladu s ustanovením § 53 odst. 6 správního řádu provedl listiny popsané v protokolu jako důkazy, proti jejichž provedení či opatření obviněný nevznesl námitek. Obviněný uvedl, že se ve věci vyjádří do Vánoc, návrhů na doplnění dokazování obviněný neměl. O ústním jednání byl dne 4. 12. 2020 v souladu s ustanovením § 80 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 18 správního řádu vyhotoven protokol, čj. 32652/5.30/19-11, jehož stejnopis převzal obviněný.

Správní orgán se, v souladu se zásadou vyšetřovací, rozhodl doplnit dokazování výsledkem [redacted] nar. [redacted] kterého k podání svědecké výpovědi předvolal v souladu s ustanovením § 59 správního řádu dne 31. 7. 2020. Obviněný byl o konání úkonu vyznamenal dne 29. 7. 2020. Dne 9. 9. 2020 obviněný požádal o odročení konání výsledku z důvodu projevů virózy. Vzhledem k tomu, že omluva obviněného nebyla vyhodnocena jako náležitá, neboť nebyla včasná, jelikož byla učiněna až v den konání úkonu; odpověď na žádost o odročení jednání, čj. 32652/5.30/19-16. Výslech svědka, bez přítomnosti obviněného, se konal dne 9. 9. 2020 a byl o něm téhož dne v souladu s ustanovením § 18 a § 55 správního řádu vyhotoven protokol, čj. 32652/5.30/19-14.

Dne 2. 3. 2021 správní orgán vydal oznámení o ukončení dokazování a seznámení s podklady rozhodnutí, čj. 32652/5.30/19-17, kterým obviněnému sdělil, že ve věci ukončuje dokazování a usnesením mu stanovil lhůtu 20 dní k vyjádření se k věci a zároveň pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí a vyzval jej, aby své právo ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu využil a zároveň jej vyzval, aby mu ve stanovené lhůtě doložil své aktuální majetkové poměry. Dne 24. 3. 2021 obviněný navrhl provedení výsledku [redacted] dlouhodobého zaměstnance obviněného, který by měl sloužit k prokázání možnosti dodržovat bezpečnostní předpisy v případě nákladky. Další vyjádření obviněný neměl.

Správní orgán důkaznímu návrhu obviněného nevyhověl, což řádně odůvodnil, a dne 14. 4. 2021 vydal rozhodnutí, čj. 32652/5.30/19-20, kterým obviněného shledal vinným ze spáchání výše popsaných správních deliktů, za což mu uložil pokutu ve výši 90.000 Kč a povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení. Proti rozhodnutí obviněný řádně a včas podal odvolání, a to dne 30. 4. 2021. Vzhledem k tomu, že odvolání nebylo odůvodněno, vyzval správní orgán obviněného k jeho doplnění, k čemuž mu stanovil lhůtu 10 dní ode dne doručení usnesení; výzva k doplnění odvolání, čj. 32652/5.30/19-22 ze dne 30. 4. 2021. Dne 14. 5. 2021 obviněný své odvolání

doplnil. Státní úřad inspekce práce jako orgán odvolací dne 13. 9. 2021 rozhodl, že výše uvedené rozhodnutí správního orgánu ruší a věc mu vrací k novému jednání a rozhodnutí; rozhodnutí, čj. 2941/1.30/21-3.

Po vrácení spisu správní orgán věc znovu z procesního hlediska posoudil a dospěl k závěru, že je dán důvod pro zastavení řízení z důvodu zániku odpovědnosti za správní delikty – přestupky (viz dále).

V době, kdy byly skutky spáchány, zákon o inspekci práce upravoval zánik odpovědnosti následovně.

Dle ustanovení § 36 odst. 2 výše uvedeného zákona: *„Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm správní orgán nezačal řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.“*

Dle ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění účinném do 25. 2. 2020: *„Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“*

Z výše citovaného ustanovení vyplývá, že ustanovení zvláštních právních předpisů, jakým je i zákon o inspekci práce ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky, o lhůtách pro zánik odpovědnosti nepoužijí. Jak hovoří důvodová zpráva k zákonu o odpovědnosti za přestupky: *„tato ustanovení by nabytím účinnosti nového zákona působila vůči obecné právní úpravě jako lex specialis, což není žádoucí“*. Na základě tohoto ustanovení tak fakticky došlo k prodloužení lhůt pro zánik odpovědnosti za přestupky.

Ústavní soud však svým Nálezem Pl. ÚS 15/19, ze dne 4. 2. 2020 do výše uvedeného přechodného ustanovení zasáhl, když jeho větu první zrušil pro rozpor s čl. 40 odst. 6 větou první Listiny základních práv a svobod (jenž velí, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá zásadně podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější), a to ke dni 26. 2. 2020, kdy došlo k vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (příkladem lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, čj. 7 Afs 14/2011-115 ze dne 18. 9. 2012) trestání za přestupky podléhá stejnému režimu jako trestání za trestné činy. Tedy na přestupková řízení se vztahuje i obecná právní nauka o úpravě zániku odpovědnosti – platí zásada, že pozdější úpravy lze použít pouze tehdy, pokud je pro pachatele příznivější.

Obviněný se dopustil vytykaného jednání dne 10. 11. 2018 (tedy před novelou zákona o inspekci práce, kterou byla specifická úprava zániku odpovědnosti zrušena). Ve světle výše popsaného se na předmětnou věc aplikuje zákon o inspekci práce, ve znění účinném do 30. 7. 2017, jež vychází z kombinace jednorocní subjektivní lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu (nově označovaného jako přestupek), jež plyne od okamžiku, kdy se správní orgán o správním deliktu dozvěděl, a zároveň tříleté objektivní lhůty, ve které musí být pokuta nejpozději uložena a která plyne od okamžiku, kdy došlo ke spáchání správního deliktu. Použití pozdější právní úpravy (zákon o odpovědnosti za přestupky) není namístě, neboť z jejího posouzení je zcela zjevné, že tato je pro obviněného méně výhodná, když podle současné právní úpravy platí, že promlčecí doba u přestupků (názvoslovím správních deliktů), z nichž je obviněný podezřelý, činí dle ustanovení § 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky 3 roky, kdy tato dle ustanovení § 31 tohoto zákona počne běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, resp. dnem následujícím po dni, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán; promlčecí

doba se podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. a) a odst. 3 téhož zákona přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, v jehož důsledku počíná běžet promlčecí doba nová, avšak byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

Nutno na tomto místě vzpomenout, že lhůta dle ustanovení § 36 odst. 2 zákona o inspekci práce, jejímž uplynutím dochází k zániku odpovědnosti pachatele za správní delikt, resp. přestupek (na daném místě správní orgán jen opakuje, že ve smyslu § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na správní delikty hledí jako na přestupky), má prekluzivní charakter a správní orgán k ní musí přihlížet z úřední povinnosti, tj. bez ohledu na to, zda obviněný námitku prekluze uplatnil, či nikoli.

Jak bylo řečeno výše, obviněný se správních deliktů dopustil v časovém období dne 10. 11. 2018. Následujícího dne začala běžet tříletá objektivní prekluzivní lhůta. Správní orgán však do 11. 11. 2021 ve věci nerozhodl. Odpovědnosti obviněného za výše uvedené přestupky danou dobou tedy zanikla.

Poučení:

Proti usnesení je v souladu s § 81 odst. 1 správního řádu možno podat odvolání do 15 dní ode dne jeho oznámení (§ 83 odst. 1 správního řádu), a to písemně k Oblastnímu inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích, Vodní 21, 370 06 České Budějovice. Odvolacím správním orgánem je Státní úřad inspekce práce, Kolářská 451/13, 746 01 Opava. Podané odvolání nemá v souladu s ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Lhůta pro podání odvolání se počítá podle § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nebo uplynutím desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí, nebo dnem následujícím po dni, kdy adresát i po poučení o právních důsledcích plynoucích z toho, že písemnost odmítne převzít nebo neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, písemnost nepřevzme, nebo dnem následujícím po dni, kdy znemožní předání uvedeného poučení.

V Českých Budějovicích dne 7.3.2022

Mgr. Šárka Škopková
právník

Za správnost vyhotovení: Mgr. Šárka Škopková

Rozdělovník:

1 x Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu

1 x